

## TEOLOGIA NATURALĂ ȘI ETICA PLANIFICĂRII FAMILIALE

Mihai C. Teodorescu

*București, Paideia, 2006*

În atmosfera de blândă așteptare a Sărbătorii Nașterii Domnului am avut surpriza și deosebita satisfacție de a citi și medita pe marginea reflecțiilor autorului (Teodorescu Mihai Dănuț - medic primar dermatolog la Institutul Național de Medicină Sportivă, București. Domnia s-a născut în Brașov, la 01.04.1938. După absolvirea studiilor liceale la celebrul liceu „A. Șaguna” din Brașov, urmează facultatea de medicină generală a IMF București pe care o absolvă în anul 1961. Între anii 1965-1969 este medic secundar dermatolog la Spitalul Nr. 1, Craiova și apoi medic specialist dermatolog la Policlinica Filiași (1969-1988), Spitalul Botoșani (1988-1991) și apoi medic primar la Dispensarul Policlinic Regional CFR (1991).

Sunt convins că cel puțin doi eminenti și erudiți dermatologi (Emil Bologa la Brașov și Anton Dobrescu la Craiova) au putut să-i ofere exemple pentru împlinirea și desăvârșirea personalității Domniei Sale. În 1978 absolvă facultatea de Istorie-Filosofie a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca. În anul 1997, devine Doctor în filosofie la Universitatea din București cu teza „Valorile vitale și morale în practica medicală”, tipărită la Editura Progresul Românesc, București. Urmează apoi – „Filosofia nemuririi” (Editura Vega, București, 2001), precum și 69 de articole publicate în revistele de specialitate. Este membru al Societății Medicilor Scriitori și Publiciști din România, al Societății Române de Dermatologie și al Societății de Istorie a AMR.

În introducerea autorul arată că „teologia naturală se deosebește de teologia revelată prin faptul încercă să confirme credința în Dumnezeu pe baza adevărului rațional (...). Nu se poate ca în interiorul nostru să se afle două persoane diferite – un om al credinței și un om al rațiunii – fără ca ei să comunice reciproc, să se integreze într-un întreg, deoarece personalitatea umană este un tot unitar și nu se dedublează decât în cazuri pur patologice”. Sunt apoi prezentate în capitole succesive: perspectiva europeană a planificării familiale; perspectiva teologică a planificării așa cum este ea concepută în islamism, creștinismul ortodox și creștinismul catolic prezentându-se poziția acestora în problema metafizicii embrionului uman, obiecțiile aduse rigorismului catolic de către etica medicală laică; metafizica embrionului uman în accepția teologiei naturale și apoi principiile teologiei naturale care fundamentează planificarea familială între care un rol major revine înfrânării sexuale. Se face apoi o analiză a metodelor contraceptive subliniindu-se că rolul cel mai important revine îmbinării periodice a abstenenței cu utilizarea prezervativului.

Creșterea bolilor venerice justifică și ea aplicarea celor două metode.

Merită de asemenea subliniată utilitatea cunoașterii de către dermatolog a principiilor teologiei naturale în psihoterapia dermatozelor predispoziționale.

În concluzie cartea în chestiune reprezintă un excelent eseu filosofic, de teologie naturală și de filosofie a medicinei care consacră un bioetician medical de cea mai aleasă factură.

Virgil Feier